

Núm. de Protocol: AD-087-1/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 4 2

PARTS:

Apel.lant: A.P.S.

Representant: Sr. J.A.V.

Advocat: Sr. M.P.

Apel.lada: M.I. Govern

Representant i Advocada: Sra. R.A.P.S.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, l'11 d'octubre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-087-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- En la sentència núm. 96-32, de 21 de març de 1996, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar en tots els seus termes la demanda formulada en data 4 d'octubre de 1995 pel Sr. A.P.S. i va declarar que el Decret del Govern núm. 157/GJ/95 de data 4 d'octubre de 1995 confirmant la decisió d'anul.lació de l'autorització de residència i treball privilegiada núm. 20.789, de la Secretaria d'Estat d'Interior del dia 16 de juny de 1995, és ajustada al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- Contra l'esmentada sentència, la representació de la part agent va interposar recurs d'apel.lació en què substancialment al·legava que contràriament a allò que deien les resolucions administratives, era resident al Principat i també hi treballava, i feia una relació de les proves que acrediten aquestes circumstàncies.

3.- De l'escrit d'apel.lació se'n donà trasllat a la representació del Govern, que el contestà, rebatent les proves al·ludides per la part apel.lant i demanant la confirmació de la sentència de la Batllia.

4.- Un cop feta la designació del magistrat ponent, es va assenyalar dia per a la celebració de la vista oral, que tingué lloc el 6 de setembre de 1996, en la que les parts van manifestar allò que van considerar més adient per a la defensa dels seus interessos, i posteriorment van quedar les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i en el 56 i següents de la llei processal d'aquesta jurisdicció.

Segon.- La sentència del Tribunal de Batlles confirma el Decret núm. 157/GJ/95, que al seu torn desestima el recurs interposat pel Sr. A.P.S. contra la resolució de la Secretaria d'Estat d'Interior de 16 de maig de 1995, que acordava anul·lar l'autorització de residència i treball privilegiada núm. 20.798 de la qual era titular des del 20 d'agost de 1993.

Aquestes autoritzacions, segons l'article 8 del Decret dels Veguers de 3 de juliol de 1980, s'atorguen als estrangers que resideixen al Principat sigui per exercir-hi una professió o treball, o bé sense dedicar-se a cap tasca professional o laboral, per la qual cosa, el que condiciona les autoritzacions d'aquesta classe és no solament la residència efectiva en el territori nacional sinó, en aquest cas, també el fet de tenir un treball estable, que constituïen els pressupòsits de fet sobre els quals es va lliurar l'autorització.

Tercer.- Les actuacions administratives que van finalitzar amb la revocació de l'autorització s'iniciaren d'ofici per la Secretaria d'Estat d'Interior a partir d'una declaració feta pel beneficiari davant la policia, el 24 d'abril de 1995, en ésser detingut com a presumpte autor d'un delictes de tràfic de drogues.

En aquesta declaració va dir que "la meua residència principal és a la vila de La Seu d'Urgell, en l'adreça abans esmentada -carrer ***- juntament amb la meua família", i afegeix que "en l'actualitat no treballa enlloc al Principat ni a Espanya".

La part agent no nega la veracitat d'aquestes afirmacions però tracta de matitzar-les amb el fet que quan van ser fetes el Sr. A.P.S. estava sotmès a un tractament de desintoxicació i rehabilitació per la qual cosa realment vivia a Tuixent-La Bansa, i a més se li havia mort el pare recentment, circumstància que determinava freqüents visites a la mare, resident a La Seu.

Tot i essent certes aquestes dades, no desvirtuen, ans al contrari, confirmen el que constitueix el fet substancial de la revocació de l'autorització, és a dir, la manca de residència i de treball al Principat.

Efectivament, l'enquesta de Policia que dona suport a la resolució administrativa (foli 26) constata que en el domicili que el Sr. Angel A.P.S. indica com a propi a Sant Julià de Lòria (Avgda. ***) hi viu el seu germà J.M, que n'és

el propietari, i que els veïns i la portera de l'edifici no coneixen l'agent.

D'altra banda, en l'enquesta feta pel servei de policia després d'haver-se interposat la demanda jurisdiccional, que és molt més exhaustiva (folis 32 a 34) hi consta que amb motiu de la seva detenció fou acomiadat del Banc on treballava, i en relació amb els serveis presumiblement prestats en el bar restaurant C. de Sant Julià de Lòria el titular diu que li porta la comptabilitat a estones però que no treballa per a ell com a fixe.

Quart.- Contra aquestes circumstàncies, el titular de l'autorització no presenta cap prova que demostrï la residència habitual i efectiva al domicili de Sant Julià o indicativa de que realment duu a terme un treball estable al Principat, com podrien ser, pel que fa al domicili, domiciliacions de pagaments o testimonis i en relació al treball, a manca de contracte escrit, rebuts de salaris, d'ingressos bancaris o de cotitzacions a la Caixa Andorrana de Seguretat Social, tot això sense perjudici d'altres proves.

Cinquè.- Per tot el que s'ha exposat, cal concloure que l'agent ja no reunia els requisits que permeten mantenir la residència privilegiada quan es van iniciar les actuacions administratives que van determinar-ne la revocació, i la sentència que en declarar la legalitat de les resolucions administratives d'anul.lació així ho va considerar, és correcta i ha de ser confirmada, amb desestimació del recurs d'apel.lació.

Sisè.- No s'aprecien circumstàncies que determinin una especial condemna al pagament de les costes d'aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel.lació interposat per la representació processal del Sr. A.P.S. contra la sentència núm. 96-32, de 21 de març de 1996, dictada pel

Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament. No fem imposició de costes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré